

Jurisdiktionerne, Sammendragningen af dem, kan maaske finde Sted paa en heldigere Maade end foreslaaet i denne Table, som iøvrigt er udarbejdet efter det af Casse og Schjørring givne Forbillede. Forslagsstilleren vil være ærede Medlemmer i høi Grad erkjendelig, naar de, som have lokalt Kjendskab til de paagjældende Forhold, vilde meddele deres Mening om, hvilke Rettelser denne Table maatte kunne trænge til. Der er af andre Spørgsmaal blevet anfet over Kreds-examinationen, som er blevet tilladt efter Lovforslaget, og hvorledes den skulde bevares for det Tilfælde, at Sagen gif til overordnet Instants, for i hvert Fald at fittre sig de Vidnesbyrd, som ere komne frem. Dette havde jeg tænkt senere at faae ordnet ved Ændringsforslag, hvis nærmere Affattelse jeg imidlertid ikke skal komme ind paa her. Ligeledes blev det nævnt, at man til disse 4 Meddomsmænd maatte have Noget, som kunde erstatte dem, for det Tilfælde at en eller flere af dem havde Forsald, og det Samme gjælder om Nævninger. Det vil derfor være nødvendigt, at Suppleanter udnævnes i den Retning, og det er det, som et andet Ændringsforslag skulde gaa ud paa. Endelig er der endnu dette, at det er en Selvsølg, som jeg allerede nævnte under første Behandling, forrige Gang Lovforslaget var for, at naar Nævningerne ikke kunne blive enige, maa Justitten have Ret til at stille den vedkommende Tiltalte for nye Nævninger. Altsaa noget Saadant bliver ogsaa at indføre. Jeg skal her indfrønte mig til disse korte Anthøninger og iøvrigt henholde mig til den Behandling af Sagen, og navnlig til mine Foredrag, som fremkom, da Sagen for kort Tid siden var for her i Thinget.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal ikke trænge dybere ind i denne Sag. Jeg tror ikke, det vil føre til Noget ved første Behandling her at komme ind paa alle de Spørgsmaal, som rimeligvis ligge Størstedelen af dette Things Medlemmer fjernt, og som det er umuligt at disputere om i Almindelighed, naar man ikke lader Diskussionen knytte sig til bestemte Holdpunkter. Jeg skal gjentage det, som det var min Hovedtanke at gjøre gjældende ved Sagens første Behandling, at jeg er overbevist om, at det foreliggende Lovforslag er utilstrækkeligt og ubrugeligt som Grundlag for en saa vidt rækkende Reform som den, der er Spørgsmaal om, naar man virkelig vil indføre en mundtlig Procedure. Naar man vil indføre en virkelig mundtlig Procedure, gjør man alligevel et saa stort Brud med de hidtil gjældende Retsgrundsætninger,

at det kun i meget lille Omfang bliver muligt at bevare Noget af det Bestaaende. Jeg tror derfor, Lovforslaget er fuldstændig forfæilet, naar det forsøger en saadan Sammensmeltning, og jeg er ganske overbevist om, at den videre Drøftelse af Sagen vil føre til dette Resultat; jeg imødeser derfor for saa vidt med stor No den videre Udvikling af dette Lovforslag, og det kan jo heller ikke siges at være Tilfældet, at Lovforslaget bygger paa det, vi have af mundtlig Procedure. Thi hvad Høiesteretsproceduren angaar, er det jo en Appelprocedure, som ikke egner sig til at være Forbillede for Proceduren i det Høje; den er og den skal ikke være Andet end Appelprocedure; og hvad Sø- og Handelsretsproceduren angaar, har den ærede Forsatter jo ikke engang fulgt den i sit Lovforslag. Men jeg vil særlig med Hensyn til Sø- og Handelsretsloven bemærke, at den har sine store Feil; der er vist næppe nogen Sagtyndig, der tvivler om, at Sø- og Handelsretsloven trænger til en Revision paa mange Punkter. Jeg skal derfor kun paa dette Standpunkt indfrønte mig til at udtale den almindelige Sætning, at jeg tror ikke, at det nu foreliggende Lovforslag er egnet til at være Grundlag for en Omdannelse af vor Retspleie.

Beth: Det er jo kjedeligt, at den ærede Justitsminister og jeg staa paa den Maade lige overfor hinanden, at efter min fulde Overbevisning hviler det Lovforslag i den her omhandlede Retning, som den ærede Justitsminister har forelagt og væsentlig udarbejdet, paa et Grundlag, som gjør, at man ikke kan komme nogen Vej i den Retning, og den ærede Justitsminister siger jo akkurat det Samme, nemlig, at det Grundlag, som her er valgt i dette Lovforslag, efter hans Mening er aldeles utilstrækkeligt og ubrugeligt. Meningerne kunne ikke staa skarpere overfor hinanden, men jeg vil haabe, at der vil komme Dommere os imellem, som afgjøre den Ændringsforskjel. Jeg har kun begjæret Ordet for at sige, at jeg i høi Grad beklager, at den høitærede Justitsminister ikke med sin store Lærdom og Kundskab netop til de Sag, som der her er Tale om, vil hidrage til, at dette Lovforslag kan nyde Fremme, saaledes at man paa den Maade og i den Retning, at man slutter sig til den nu bestaaende Retspleie, kan faae indført mundtlig Procedure. Jeg beklager dette i høi Grad og kommer derfor tilbage til at udtale, hvad jeg begyndte med, da jeg sidst havde Ordet, at saaledes som den høitærede Justitsminister stiller sig til dette Lovforslag, mener jeg, at Opfyldelsen af Grundlovens